

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความปรารถนาทั้งหมดของลูกในเวลานี้กำลังได้รับการเติมเต็ม และท้องของลูกก็กลับมาเต็ม พ่อมาเพื่อให้ลูกดวงวิญญาณมีความพอใจอย่างเต็มที่
- คำถาม:** ลูก ๆ ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไปแล้ว แต่ถึงกระนั้นลูกก็ยังคงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแนบเนียนได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ตราบใดที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมามีความรู้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบของลูกและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะถูกเรียกว่ามีความรู้อย่างแท้จริง แล้วก็ไม่จำเป็นต้องต้องศึกษาเล่าเรียน

โอม ชานติ มีสองสิ่งด้วยกัน: พระเจ้าและผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ และพ่อ มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายแต่มีพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ พบว่าสิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ดวงวิญญาณทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยร่างกายของพวกเขา เพราะเหตุใด? เพื่อที่จะพบกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาเวลานี้เข้าใจละครแล้ว เมื่อลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะไม่คงอยู่ที่นี้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบในขณะที่ศึกษาในโรงเรียนแล้วลูกก็จะไปยังชั้นเรียนต่อไป เวลานี้พระเจ้ากำลังสอนลูก ดวงวิญญาณที่มีความรู้ไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ากำลังสอนผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณเคยทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อกำลังสอนเราว่าเราจะเคลื่อนออกไปจากการทำความเลื่อมใสศรัทธา และเข้ามาสู่ความรู้ได้อย่างไร เวลานี้เราไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา แต่เรายังคงมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเข้าใจว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นไม่แม้แต่จะรู้จักพระเจ้า พวกเขาเองพูดว่าเราไม่รู้ พ่อก็เคยถามผู้ที่เคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอันดับหนึ่งเช่นกันว่า ลูกรู้จักพระเจ้าผู้ที่คุณผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นของท่านหรือไม่? ในความเป็นจริงควรมีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ที่นี้มีพระเจ้ามากมาย พวกเขาเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าพระเจ้า สิ่งนั้นเรียกว่าความไม่รู้ มีความมืดมิดที่สุดในความเลื่อมใสศรัทธานั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลง: เมื่อสัจจกรู้น้ำมนต์ของความรู้ ความมืดของความรู้ก็ถูกขจัดออกไป กูรูไม่สามารถให้น้ำมนต์ของความรู้ได้ มีกูรูมากมาย ลูกๆ รู้เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกเคยทำในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยจดจำใครและลูกเคยกราบไหว้บูชาใคร เวลานี้ลูกได้กลับมาเป็นอิสระจากความมืดของความรู้เพราะเวลานี้ลูกรู้จักพ่อแล้ว พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก: ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกายเหล่านั้น ความรู้ของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดต่อไป ลูกได้ออกมาจากความมีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด โลกนี้(ประชากร)ก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ในขณะที่มีการขยายตัว แล้วประชากรนั้นจะมีขีดจำกัดอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกไปจากความมีขีดจำกัดสู่ความรู้ขีดจำกัดและความไร้ขีดจำกัดสู่ความมีขีดจำกัดอย่างไร ดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวเล็กๆ ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้แต่พวกเขาก็ยังทำสัญลักษณ์ลึกลับที่มีขนาดใหญ่มากเช่นนั้น พวกเขาจะทำอะไรได้เพราะพวกเขาไม่สามารถกราบไหว้บูชาจุดเล็กๆ ได้ พวกเขาพูดว่า ดวงดาวเปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก แต่พวกเขาจะสามารถกราบไหว้บูชาดวงดาวนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพระเจ้า แต่พวกเขารู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ก็เท่านั้นเอง สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาแต่ละดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ลูกเป็นคนแรกที่ทำการกราบไหว้บูชา ลูกเคยทำลึงกัมขนาดใหญ่ ผู้คนเฝ้าแต่ทำสัญลักษณ์ของราวันที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในแต่ละวัน พวกเขาไม่สามารถทำสัญลักษณ์ของราวันที่เล็กลงได้ มนุษย์มีขนาดเล็กในตอนแรกแล้วพวกเขาก็กลับมาใหญ่ขึ้น พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่าราวันมีขนาดเล็ก เขาไม่ได้กลับมาใหญ่หรือเล็ก เขาไม่ใช่สิ่งที่มืออยู่จริงทางกายภาพ ก็เลสทั้งห้าเรียกว่าราวัน มีการเติบโตของกิเลสทั้งห้า เพราะผู้คนเฝ้าแต่กลับมาตโมประธาน ก่อนหน้านี้ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างมากนักแต่ก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งหนึ่งแล้วก็กราบไหว้บูชาอีกสิ่งหนึ่งและการกราบไหว้บูชานั้นก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในลักษณะนั้น ดวงวิญญาณกลับมาตโมประธาน ไม่มีสติปัญญาของมนุษย์คนไหนในโลกที่จะมีสำนึกรู้ว่าพวกเขาโตประธานเมื่อใดและพวกเขากลับมาตโมประธานเมื่อใดที่ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้จริงๆ ความรู้ไม่ใช่เรื่องยาก พ่อมาและให้ความรู้ที่ง่ายดายอย่างแท้จริงแก่ลูก ท่านสอนสิ่งนั้นแก่ลูก ถึงแม้จะมีเพียงสาระของการศึกษาที่หลงเหลืออยู่ เราดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อ เราต้องจดจำพ่อ มีการจดจำกันว่า มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายๆ ลานที่ปรากฏออกมา เพียงกำมือเดียวเท่านั้นที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาถามว่า พ่อจะเป็นเช่นนั้นได้ไหม? ทุกคนรู้จักพ่อของพวกเขา แล้วเหตุใดพวกเขาจึงลืมพ่อผู้เดียวเล่า? สิ่งนี้เรียกว่าเกมเขาวงกต หนึ่งคือพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากพ่อทั้งสอง ลูกได้รับมรดกเล็กน้อยจากพ่อ

ที่มีขีดจำกัด นับวันมรดกเหล่านั้นก็จะน้อยลงไปเรื่อยๆ ราวกับว่าไม่มีอะไรเลย ท้องของลูกจะไม่สามารถอิ่มได้จนกว่าพ่อที่ไร้ขีดจำกัดจะมา ท้องของลูกกลับมาว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและเติมเต็มท้องของลูก ในทุกประเด็นท่านเติมท้องของลูกให้เต็มจนลูกไม่ต้องการสิ่งใดอีกต่อไป ท่านเติมเต็มความปรารถนาทุกประการของลูกและลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณ (ที่จากไปแล้ว) มีความพึงพอใจเมื่อมีการให้อาหารพราหมณ์ นี้เรียกว่าความพึงพอใจที่ไม่มีขีดจำกัด ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใด! ดูว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างความพึงพอใจที่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณ และความพึงพอใจที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณ ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็กลับมาพึงพอใจ เพราะพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูก ๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ทุกคนจดจำพ่อ แม้ว่าบางคนจะพูดว่านี่คือธรรมชาติ(วัตถุธาตุ) และพวกเขา ก็จะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม พ่อได้บอกลูกแล้วว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มได้ นี่คือการที่คงอยู่ตลอดไปที่เฝ้าแต่หมุนไป ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ วงจรของสี่ยุคก็เฝ้าแต่หมุนไป วงจรจะเฝ้าแต่ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและมีเพียงโลกเดียวเท่านั้นเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากและคิดว่ามีโลกบนดวงจันทร์และในดวงดาวทั้งหลาย พวกเขามองหาสิ่งนั้นอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งคิดที่จะซื้อที่ดินบนดวงจันทร์ แต่นั่นจะเป็นไปได้อย่างไร? เขาจะจ่ายเงินให้กับใคร? สิ่งนั้นเรียกว่าความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีสิ่งใดจริงๆที่นั่น ผู้คนก็ยังคงพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไป แต่นั่นก็เป็นความโอฬารตระการของมายา พวกเขาแม้กระทั่งมีการแสดงที่ดูยิ่งใหญ่กว่าสวรรค์ พวกเขาหลิ่วสรวลโดยสิ้นเชิง มีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดในสวรรค์ ดูว่าพวกเขาได้นำเอาทรัพย์สมบัติไปมากมายเพียงใดจากวัดเดียว! มีความมั่งคั่งมากมายในบาร์ตเท่านั้น คลังสมบัติทั้งหมดเคยเปี่ยมล้น โมฮัมหมัด มามูด กุซนาวีได้มาแล้วปล้นสะดมทุกสิ่ง ลูกอยู่อย่างมีพลังเป็นเวลาครึ่งวงจรและไม่มีกรกล่าวถึงการขโมย ฯลฯ ไม่มีอาณาจักรของราวันในเวลานั้นทันทีที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การลักขโมย การปล้น และการต่อสู้ ฯลฯ ก็เริ่มขึ้น ผู้คนกล่าวถึงชื่อของราวัน แต่ราวันก็ไม่ใช้สิ่งมีชีวิต นั่นเป็นเพียงการมีอยู่ของกิเลส ดูสิ่งที่ผู้คนทำเพื่อราวัน พวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมาก ลูกเช่นกันก็เคยฉลองดาเซลา ผู้คนเคยไปและดูว่าพวกเขาเฝ้าหุนจำลองของราวันอย่างไร และจากนั้นพวกเขาก็ไปปล้นทอง(เก็บพิชชีเหลือจากต้นไม้) สิ่งนั้นคืออะไร? เวลาที่ลูกสงสัยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ดูสิ่งที่ลูกกลายเป็นและลูกเคยทำการกราบไหวบูชามากมายเพียงไร เมื่อพวกเขามีวันที่ยิ่งใหญ่ ดูสิ่งที่พวกเขาทำต่อไป หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตาและลูกรู้ว่าสิ่งนั้นจะคงอยู่ไปอีกนานแค่ไหน พวกเขาไม่ได้ทำอะไรมากมายนักในตอนเริ่มต้นและแล้วการขยายตัวก็ค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อย และดูว่าเวลานี้สภาพนั้นกลายเป็นเช่นไร! เหตุใดพวกเขาจึงใช้เงินจำนวนมากไปกับรูปภาพและการสร้างวัดอาราม? ทั้งหมดนี้เป็นการสูญเงินไปเปล่า ๆ พวกเขาใช้เงินหลายแสนรูปีในการสร้างวัด ฯลฯ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก: พ่อให้ความมั่งคั่งแก่ลูกอย่างมากมาย แล้วลูกสูญเสียความมั่งคั่งไปไหนหมด? ดูสิ่งที่ลูกกลายเป็นในอาณาจักรของราวันจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องอยู่อย่างมีความสุขที่คิดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า นั่นไม่ใช่ประสงค์ของพระเจ้า นั่นคือประสงค์ของมายา เวลาที่ลูกกำลังได้รับโชคของอาณาจักรของพระเจ้าที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย มันคือเวลาที่ลูกได้รับเข้าใจว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างประสงค์ของพระเจ้าและประสงค์ของมายา แต่นั่นก็ตามลำดับกันตามความเพียรพยายามของลูกเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจว่าคนไหนจะได้รับการนิดยาของความรู้ คนนั้นคนนี้ได้ถูกคิดด้วยการนิดยาของความรู้ที่ดี คนนั้นคนนี้ได้ได้รับการนิดยาที่น้อยกว่า และคนนั้นคนนี้ได้ถูกคิดโดยเลย บาบาท่านนี้ที่รู้สิ่งนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการรับใช้ของลูก จากงานรับใช้ของลูกเท่านั้นที่บาบาจะบอกลูกได้ว่า ผู้นี้ไม่ได้รับการนิดยาเลย เขาไม่รู้ถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้เลย มีบางคนเช่นกันที่ได้รับการนิดยาด้วยความรู้มากกว่าและบางคนก็ไม่ได้รับการนิดยาเลย มีคำกล่าวไว้ว่า เมื่อสัตกูรูให้ยาซึ่งฝังแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข แล้วผู้คนก็พูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูก ๆ ควรจะมีศรัทธาอย่างมากที่พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกร้องเพลง: บาบาท่าไร้ขีดจำกัด เมื่อท่านมาเราจะเป็นของท่านและเราจะทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ บทบาทนี้มีการแสดงในเวลานี้เท่านั้น เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พ่อสอนลูก ลูกรู้ว่าบทบาทของการศึกษาเล่าเรียนนี้จะดำเนินต่อไปอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พ่อจะมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชายและจากนั้นพวกเขาก็นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขา โลกมนุษย์ก็เฝ้าแต่เติบโตด้วยเช่นกัน มีคลังของดวงวิญญาณ เช่นที่คลังของมนุษย์ได้มาถึงจุดสิ้นสุด ก็จะมีคลังของดวงวิญญาณที่นั่นมากตามนั้น ไม่สามารถมีจำนวนนักแสดงมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ได้ ลูกทั้งหมดคือนักแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งนี้มหัศจรรย์ เวลาที่ลูกๆมีความรู้คิดอย่างมาก การศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกด้วยตนเอง ที่เหลือทั้งหมด คือ มหาสมุทรของความเลื่อมใสศรัทธา เช่นที่มีความเคารพต่อความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นจึงมีความเคารพต่อความรู้เช่นกัน ผู้คนให้ท่านมากมายและทำบุญอย่างมากในหนทางของความ

เลื่อมใสศรัทธาในนามของพระเจ้า สิ่งนี้เป็นเพราะพระเวทและคัมภีร์ที่ใหญ่เช่นนั้นถูกสร้างขึ้นมา เวลาที่ลูกๆ เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น สายตาของลูกจะไม่เคยถูกดึงดูดเข้าไปหาใคร ลูกจะพูดว่าฉันอยากเห็นราชาหรือราชินีหรือไม่? มีอะไรที่จะดูในพวกเขา? ลูกไม่มีความปรารถนาใดในหัวใจของลูก ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย สิ่งใดก็ตามที่ทุกคนมีจะถูกทำลาย กระเพาะนั้นต้องการแค่จิปาถะเพียงสองแผ่น แต่ผู้คนก็ยังทำบาปมากมายเพื่อสิ่งนั้น เวลาที่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากบาปในโลก กระเพาะนั้นทำให้ลูกทำบาปอย่างมากมาย ผู้คนเฝ้าแต่ใส่ร้ายผู้อื่นต่อไป พวกเขาได้รับเงินเป็นจำนวนมาก พวกเขาข้อนเงินไว้อย่างมาก แต่รัฐบาลจะสามารถทำอะไรได้? แต่ไม่ว่าใครจะพยายามข้อนมันไว้มากมายเพียงใด มันก็ไม่สามารถข้อนอยู่ได้ เวลานี้จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติเช่นกัน เหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น บาบาสพูดว่า ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อการทำเลียงชีพของร่างกายของลูก ลูกไม่ได้ถูกห้ามที่จะทำเช่นนั้น พรอทของความสุขของลูกควรจะอยู่ในระดับสูงเสมอ จดจำพ่อและมรดกเสมอ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก พื้นดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของลูก ไม่มีขีดจำกัดใด ๆ ลูก ๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นนาย บารัตได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลูก ๆ ควรมีความสุขอย่างมาก มีความสุขในการศึกษาที่มีขีดจำกัดเช่นกัน แต่นี่คือการศึกษาที่ไร้ขีดจำกัดที่พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้น ลูก ๆ สามารถที่เข้าใจว่าธุรกิจทางร่าง ฯลฯ คืออะไร ไม่มีอะไรเลย ในขณะที่เราได้รับมรดกอะไรจากพ่อ? มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในขณะที่ดำเนินธุรกิจต่อไปทางโลก ลูกยังคงสามารถได้รับสิทธิในมงกุฎสองชั้นเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อสอนลูก ๆ และดังนั้นลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุข ลูกต้องทำงานอื่น ๆ ทั้งหมดต่อไปเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเป็นโลกเก่า มีการเตรียมการทั้งหมดสำหรับการทำลายล้าง พวกเขากระทำการเช่นนั้นเพราะความกลัวว่าสงครามที่ยิ่งใหญ่จะเริ่มต้น ทั้งหมดนั้นต้องเกิดขึ้นตามละคร ไม่ใช่ว่าพระเจ้ากำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ถ้าไม่ใช่วันนี้แล้วพรุ่งนี้การทำลายล้างก็ต้องเกิดขึ้น เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน โลกใหม่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน ลูกควรจดจำสิ่งเหล่านี้และมีความสุขอยู่ภายใน บาบาสได้นำพาหนะนี้มาใช้ แต่ท่านไม่มีสิ่งใดเลย ท่านละทิ้งทุกสิ่ง พ่อจะทำอะไรกับสิ่งนี้เมื่อพ่อได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด? บาบาสได้แต่งเพลงไว้เช่นกันว่า เมื่อคนแรกได้พบอัลล่าห์เขาจะทำอะไรกับ “การทำงานหนักที่เหนื่อยยากเช่นลา” นั้น? เขาให้ทุกสิ่งที่เขามีไม่มากไม่น้อย และยุติทุกสิ่งอย่างแท้จริง แม้แต่ร่างกายของเขาก็ให้แก่บาบา โอ้โฮ ฉันจะกลายเป็นนายของโลกล! ฉันเป็นนายมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลับมาที่มีความพอใจอย่างเต็มที่และมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่สายตาของลูกจะไม่ถูกดึงดูดเข้าไปหาสิ่งอื่นใด อยาได้มีความอยากปรารถนาในหัวใจของลูกเพราะทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย

2. ในขณะที่ทำการเพื่อหาเลี้ยงชีพทางร่างกายของลูก ให้พรอทของความสุขอยู่ในระดับสูงอยู่เสมอ จดจำพ่อและมรดก นำสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัด และนำสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดมาไว้ในสติปัญญาเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าด้วยการทำความเพียรพยายามที่จริงจังและข้ามผ่านทุกสถานการณ์ในขณะที่สัมผัสกับความบันเทิง
ลูกๆ บางคนพูดว่า “โดยทั่วไปแล้ว ฉันสบายดี แต่มีดวงของสันสการ์นี้กับผู้อื่นหรือกับบรรยากาศ” ไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม หรือไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม ผู้เพียรพยายามที่จริงจังจะข้ามสถานการณ์ทั้งหมดราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีประสบการณ์กับความบันเทิงอย่างสม่ำเสมอ สภาพเช่นนี้เรียกว่าสภาพที่โอบยิบและสิ่งที่บอกถึงสภาพที่โอบยิบคือการเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ไม่มีภาชนะรูปแบบใดสามารถทำให้ดวงวิญญาณเช่นนั้นมาสู่ความบันเทิงได้

คติพจน์: ทำให้ทุกคุณธรรมและทุกประเด็นของความรู้เป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูก

*** โอม ขานต์ ***